

tid. Jeg er helt enig i, at det er vigtigt, at netop børneperspektivet, derunder at børnene bliver spurgt til råds, bliver styrket.

På den anden side er det også vigtigt, at børnene ikke kommer til at bære ansvaret for afgørelser af deres forældres konflikter. Jeg vil sikre mig, at det nye udvalg meget nøje overvejer, hvordan børneperspektivet kan blive styrket, så børnene kan komme til orde, uden at de bliver taget som gidsler i deres forældres konflikter.

Det fremsatte lovforslag indebærer, som jeg har beskrevet, en væsentlig strukturel nyordning på det familieretlige område, en nyordning, som gerne skal komme borgerne til gode, og som skal kunne holde også ud i fremtiden.

Kl. 15.35

Derfor håber jeg da også, at forslaget får en god, effektiv og konstruktiv udvalgsbehandling, og jeg synes, at de indlæg, der var fra ordførerne, tyder på, at udvalget ligesom vi fra ministeriets side vil bidrage til netop det.

Der blev jo rejst nogle spørgsmål, især af fru Lissa Mathiasen, under debatten, herunder spørgsmålet om geografiske afstande.

Jeg kan sige til fru Lissa Mathiasen, at det også er et spørgsmål, som har optaget mig en hel del, for jeg synes, det er vigtigt, at vi på trods af de færre kontorer ud over landet alligevel sikrer, at rejsetid og geografiske afstande så lidt som muligt bliver et problem for de involverede parter, selv om det jo, som fru Birthe Rønn Hornbech netop sagde, ikke er en dagligdags ting, forhåbentlig ikke da, at man har sådan nogle sager kørende. Det afbøder selvfølgelig noget af genen, at det trods alt kun er i en forhåbentlig kort periode, at man en gang imellem skal bevæge sig et stykke vej hen til sådan et kontor.

Men jeg er meget åben over for, at vi også fremover benytter os af en fleksibel håndtering af sagerne, der betyder, at medarbejderne i nogle tilfælde kommer ud i kommunerne og håndterer sagerne ude i kommunerne, ikke mindst af hensyn til børnene, så de ikke skal rejse til et fremmed sted for at få håndteret sagerne. Så det er bestemt noget, som vi vil se på under udvalgsbehandlingen og i den videre tilrettelæggelse af forvaltningen på dette område.

Fru Lissa Mathiasen spurgte også, sådan forstod jeg det, om det er rigtige – i gåseøjne – børnesagkyndige, eller det bare er sådan nogle jurister som f.eks. mig selv, der skal håndtere de sager. Der kan jeg sige, at det er dem, fru Lissa Mathiasen tænker på som egentlige børnesagkyndige, der kommer ind i billedet i den forbindelse.

Endelig spurgte fru Lissa Mathiasen om sagsbehandlingstiden, og det er klart, at det skal vi også være meget opmærksomme på.

Der er i det udvalg, vi nedsætter om forældredremyndighed og samvær, også lagt ind i kommissoriet, at man skal se på, at sagerne bliver behandlet i en så kort periode som muligt, og især skal de konfliktfyldte sager ikke fylde for meget tid i børnenes liv. Men også i denne her sammenhæng er vi opmærksomme på det, og jeg kan sige, at der allerede er nedsat en arbejdsgruppe i Familiestyrelsen, som skal vurdere, hvordan vi bedst muligt kan korte sagsbehandlingstiden ned i disse sager. Så det er noget, vi er meget opmærksomme på.

Endnu en gang tak for en god og konstruktiv behandling, og jeg ser frem til udvalgsarbejdet.

Formanden:

Tak til familie- og forbrugerministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om perspektiv- og handlingsplan for ligestilling 2004-2005.
(Redegørelse nr. R 2).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Jeg foreslår, at forhandlingen om denne redegørelse finder sted tirsdag den 26. april 2005.